

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 37. Creantur Cardinales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

erat Ecclesia ritus Græci, ut adhuc inibi Sæcul. XIV.
 est. Premisiam Papa primum Episco- A. C. 1375.
 pum misit Henricum Fratrem Minorem
 Germanum nobilem, ac virtute prædi-
 tum, qui hanc Ecclesiam in pulchrum
 adduxit ordinem. At eodem tempore, Rayn. n. 30.
 quo Papa Regi Ludovico gratificabatur
 in his episcopatibus decernendis, conque-
 rebatur, quod is ad arbitrium suum sta-
 tueret de sacris dignitatibus, ac benefi-
 ciis, in quæ potestatem plenam a Deo Pa-
 pa obtinuisset. Sic ait Gregorius; &
 hunc agendi modum vocat tyrannidem.

§. XXXVII.

Creantur Cardinales.

Die Jovis 20 Decembris Papa Grego-
 rius Cardinales novem designavit,
 octo Presbyteros, unumque Diaconum.
 Primus erat Petrus Jugius Papæ conso- Vitæ to. 1.
 brinus, tunc Rothomagensis Archiepisco- p. 33. 1130.
 pus, antea Narbonensis, idem, qui an- Sup. lib. 96.
 no 1351 concilium Bliteræ habuit; & §. 7.
 an. 1368 Vaurenfi concilio interfuit. Pa- Sup. §. 7.
 pa Gregorius eum 27 Aug. 1375 Rotho- Vitæ to. 2.
 magum, ac eodem die Joannem Roge- p. 778.
 rium Archiepiscopum Aufcitanum fra-
 trem suum Narbonem transtulerat. Pe-
 trus accepit titulum de S. Clemente: sed
 Narbonensis semper Cardinalis vocatus
 est

Sæcul. XIV. est ob diuturnum illius Ecclesiæ regi-
A.C. 1375. men.

to 1. p. 1134.
Ughel. to. 4.
p. 361.

p. 1141.

Secundus, Simon Bruffanus Medio-
lanensis, utriusque Juris Doctor celeberrimus,
ab anno 1370 Mediolani Archiepiscopus,
postea Papæ a libellis supplicibus, nactus
titulum de SS. Joanne ac Paulo, Medio-
lanensis tamen Cardinalis dictus. Ter-
tius, Hugo Montalanius Brito, vel potius
Andegavus; antea gradatim Chori Præ-
fectus, Decanus, & Archidiaconus Ec-
clesiæ Nannetensis; an. 1354 electus e-
jusdem Episcopus; sed per Papam, qui
eam arbitrio suo reservaverat, ibi collo-
cato Roberto Trecorensi Præsuli suffe-
ctus, anno 1356 Briocas translatus: qua-
rum Antistitem agebat, cum declaratus
est Britanniae Cancellarius, ac dein Car-
dinalis de quatuor Coronatis Martyribus:
sed cognomen traxit a Britannia.

p. 1144.

Quartus, Guido Malesecus, Papæ
propinquus, in Tuteleni natus dioecesi.
Postquam Tolosæ Jus Canonicum tum
didicerat, tum docuerat palam, Sacerdos,
& Vallis Corbariæ ad Narbonensem Ec-
clesiam spectantis Archidiaconus, per Pa-
pam Urbanum V anno 1370 Lutevanus
Episcopus factus, & anno sequente trans-
latus Pictavium erat: cujus nomen ei
adhærebat, cum appellatus esset Cardi-
nalis de S. Cruce in Jerusalem. Quintus,
de S. Marcello Joannes Grangius Pe-
træ

p. 1154.

træ Fiffæ in Rodumnenfi agro, Lugdu-
 nenfiq; diœcefi natus, Monachus Bene-
 dictinus, Doct̃or Juris pontificii, ab an-
 no 1357 usque ad 1372 Fiscamni Abbas,
 tum Episcopus Ambianensis, & sic cogno-
 minatus ut Cardinalis. Sextus de S.
 Laurentio in *Lucina* Petrus Sortenacius
 in tractu Cadurcensi ortus. Concilio
 Vaurenfi an. 1368 adfuit ut Carmanensis
 ad S. Felicem Decanus Tolosanæ diœce-
 feos. Deinde Auditor litterarum Papæ,
 ab anno 1373 post Bertrandum Castro-
 novinum Vivarii Episcopus inde cogno-
 mentum ut Cardinalis habuit.

Septimus, Geraldus Podinus Lemo-
 vicensis, Papæ consanguineus, Monachus
 Benedictinus. Anno 1350 Abbas ad S.
 Petrum in Monte diœcefeos Catalaunen-
 sis, anno 1363 Majoris Monasterii Abbas
 creatus; dein a Papa missus in Italiam,
 ut ipsius thesaurum ibi custodiret, ac pen-
 siones e cunctis Ecclesiæ terris collige-
 ret; anno 1362 per Gregorium XI Peru-
 siæ, Patrimonio S. Petri, & aliis quibus-
 dam provinciis præfectus Perusiæ duas
 arces condiderat; in quarum altera ob-
 fidebatur, cum decretæ sibi purpuræ nun-
 cium accepit: nam regiminis sui duri-
 tia plures ei seditiones accersivit. Titu-
 lum de S. Clemente obtinuit demum sub
 finem anni 1376: sed Cardinalis Majoris
 Monasterii nuncupabatur.

Octavus,

Sæcul. XIV.
 A.C. 1375.

p. 1170.

p. 1173.

Sæcul. XIV.

A. C. 1376.

p. 1181.

p. 1182.

1193.

p. 977.

p. 434.

Octavus, Joannes Buxerius Burgundio tunc Abbas Cisterciensis. Aberat, cum promoveretur; nec Avenionem attingit nisi ultimo Februarii an. 1376; ibique obiit pridie Nonas Septembres ejusdem anni. Cardinalis nonus, solusque Diaconus fuit Petrus Lunius Arragonius filius Joannis Martini Lunii Baronis de Ilveca, Viri suo tempore celebris. Petrus statura parvus, sed magnus ingenio, Juris pontificii Doctor, ac Ecclesiæ Valentiniæ Præpositus Jus Canonicum Ceserone palam docebat, quando renunciatus est Cardinalis de S. Maria in Cosmedin: magnamque posthæc in Ecclesia personam egit. En novem Cardinales 20 Dec. 1375 nominatos! Debuiſſet horum creatio fieri postero die Veneris: at erat dicatus S. Thomæ; nec admittebat, ut senatus pontificius haberetur.

§. XXXVIII.

Papæ litteræ contra Raymundum Lullum.

Direct. Inquis. p. 311.

Ineunte anno 1376 Gregorius contra errores Raymundi Lulli litteras edidit inscriptas Archiepiscopo Tarraconensi, & Suffraganeis ejus. Ibi ait: Nicolaus Emericus Dominicanus per Arragonium, Valentinum, & Majoricanum regna inquit